

19 Μαρτίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Χρυσάνθου καί Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων († 283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναῶ († 1564).

Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 –
Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Μαρτίου, Δ΄ Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

ΕΤΟΣ 71ον

19 Μαρτίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3642)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΙ

Κατά τὴν σημερινή Κυριακή, καί ἐνῶ βρισκόμαστε στό μέσον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὑψώνει ἡ Ἐκκλησία τόν τίμιον καί ζωποιοῦ Σταυρό τοῦ Κυρίου καί μᾶς καλεῖ νά τόν προσκυνήσουμε. Νά ἐκφράσουμε δηλαδή τὴν ἀγάπη, τὴν πίστη, τὴν ἀφοσίωση, τὴν εὐχαριστία μας πρὸς τόν Χριστό πού θυσιάσθηκε γιὰ τὴν σωτηρία μας, καθότι «Ὁς μὴ ὁμολογεῖ τό μαρτύριον τοῦ Σταυροῦ –λέγει ὁ ἅγιος Πολύκαρπος Σμύρνης σὴν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολή του– ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστί».

Τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας μᾶς βοηθεῖ νά ἐδραιώσουμε τὴν πίστη μας στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου. Ὁ Παῦλος ἐπισημαίνει: «ἀδελφοί, ἅς κρατήσουμε σταθερά τὴν πίστη πού ὁμολογοῦμε. Γιατί ἔχουμε μέγαν ἀρχιερέα, τόν Ἰησοῦ, τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού ἔφθασε ὡς τόν θρόνον τοῦ Θεοῦ» (Ἐβρ. 4,14). Τό ἀρχιερατικό ἀξίωμα τοῦ Κυρίου ἐκπηγάζει ἀπὸ τὴν ἐκούσια σταυρική θυσία του, ἡ ὁποία τελεσιουργεῖται γιὰ τὴν ζωὴ καί τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου, τὴν ὑπέρβαση, τὴν θεραπεία καί ἀποκατάσταση τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὴν σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ ὀλοκληρώθηκαν ὅλες οἱ θυσίες καί ἡ λατρεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία βρισκόταν σὴν προτύπωση τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν ὁμολογία περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ὀφείλουμε νά κρατήσουμε, νά διαφυλάξουμε μὲ πιστότητα, ὅλοι ὅσοι ἀνήκουμε σέ Αὐτόν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος, μπορεῖ νά συμμερισθεῖ τίς ἀδυναμίες μας, γιατί δοκιμάσθηκε σέ ὅλα, ἐπειδὴ ἐγένε ἀνθρωπος ὁμοιος μὲ ἡμᾶς, χωρὶς ὅμως νά ἁμαρτήσῃ. Ἡ ἁμαρτία δὲν ἀνήκει σὴν φύση τοῦ ἀνθρώπου, δὲν προέρχεται ἀπὸ τόν Θεό· εἶναι καρπός κακῆς χρήσεως τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας.

παγγενοὺς τοῦ Ἀδάμ, γιὰ αὐτοὺς πού ἐζήσαν, γιὰ ὄσους ζοῦν καί ὄσους πρόκειται νά ζήσουν, ἕως τῆς συντελείας τῶν αἰώνων.

Ἐπομένως, ὅσοι ἔχουμε τό χάρισμα τῆς εἰδικῆς Ἱερωσύνης καί ὅσοι μετέχουμε σὴν γενική Ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ, ἅς εὐλογοῦμε καί ἅς εὐχαριστοῦμε τόν Θεό, διότι «δι' αὐτοῦ –τοῦ Χριστοῦ– οὐν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντός τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ» (Ἐβρ. 13,15).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Νέα ἐκδοση ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁμοτ. Καθηγ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

ΜΕΘ' ἩΜῶΝ Ὁ ΘΕΟΣ ὩΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ,

Τότε - Τώρα - Πάντοτε

(Σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 168)

Μία συνοπτική καί ἐμπεριστατωμένη ἐκθεση τῆς Ὁρθοδόξου Σωτηριολογίας, σὴν ὁποία ἐκτίθενται οἱ τρεῖς σωτηριολογικές περίοδοι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως διὰ τοῦ προαιωνίου σχεδίου τοῦ Θεοῦ. Στὴν α΄ ἐνότητα ἀναφέρεται σὴν προαιώνια βουλή τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, στὴ β΄ σὴν ἀξία τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ στὴν γ΄ ἀναλύει τὴν μεσιτεία τοῦ Θεανθρώπου μὲ τὴν εἰς Οὐρανοὺς Ἀνάληψή του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. δ' 14 - ε' 6)

Ίησοῦς, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς

Ἀδελφοί, ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρήρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περιέκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρῶν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Διὰ τῆς ἐνσυνείδητης καὶ σταθερῆς ὁμολογίας τῆς πίστεώς μας –μέ ἔργα καὶ λόγια– γινόμαστε συνεργοὶ στό μυστήριό τῆς σωτηρίας μας, πού μᾶς παρέχεται ὡς χάρις μέ τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάστασή τοῦ Κυρίου.

Ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ὅπως γράφει ὁ Παῦλος, εἶναι ὁ αἰώνιος Ἱερέας καί βασιλεὺς τῶν αἰώνων «κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ». Τό ὄνομα Μελχισεδέκ σημαίνει Βασιλεὺς δικαιοσύνης καί εἰρήνης. Ὁ Μελχισεδέκ προσέφερε στόν πατριάρχη Ἀβραάμ θυσία μέ ψωμί καί κρασί (Γεν. 14,17-20). Στό πρόσωπο τοῦ Μελχισεδέκ, τοῦ ὁποῦο κανεῖς δέν γνωρίζει τόν πατέρα ἢ τὴν μητέρα ἢ τό γενεαλογικό του δένδρο· οὔτε πότε γεννήθηκε ἢ πότε πέθανε (Έβρ. 7,3), προεικονίζεται ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος εἶναι «ἀμήτωρ ἐκ Πατρός» καί «ἀπάτωρ ἐκ μητρός». Δηλαδή ὡς Θεός δέν ἔχει μητέρα καί ὡς ἄνθρωπος δέν ἔχει πατέρα. Ἐπίσης προεικονίζεται καί ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ πού ἡ ἐπενέργειά της, μέ τὴν ἱερουργία τῆς θείας

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (β' έκδοση ἐπισημειωμένη)

Ὅμιλιες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί ἐορτές τοῦ ἔτους τοῦ Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχομε μέγα ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἔχει διέλθει τοὺς οὐρανοὺς, δηλαδή τόν Ἰησοῦ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά εἶμαστε σταθεροί στήν πίστη μας. Γιατί δέν ἔχομε ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά συμπάσχει μέ τίς δικές μας ἁμαρτίες, ἀλλ' ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποστῆ πλήρως πειρασμούς μέ ὅλους τοὺς τρόπους (στό ἀνθρώπινο σῶμα του), χωρὶς ὅμως ἁμαρτίες. Ἐπομένως, ἄς προσέλθουμε μέ θάρρος στόν θρόνο τῆς χάριτος γιά νά λάβουμε συγχώρεση καί νά βροῦμε χάρη γιά ἐγκαίρη βοήθεια. Κάθε ἀρχιερέας, λοιπόν, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους, ἐγκαθίσταται στό ἀξίωμα, γιά νά τελεῖ ἐκεῖνα πού πρέπει νά προσφέρονται στόν Θεό, ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, γιά νά προσφέρει δῶρα καί θυσίες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τους, ἀφοῦ μπορεῖ νά εἶναι συγκαταβατικός μέ ὅσους ἁμαρτάνουν ἀπό ἄγνοια καί πλάνη, ἐπειδή καί ὁ ἴδιος (ὡς ἄνθρωπος) ἔχει ἀσθενή φύση· καί γι' αὐτὴν τὴν ἀσθενή φύση του εἶναι ὑποχρεωμένος νά προσφέρει θυσίες καί γιά τίς δικές του ἁμαρτίες, ὅπως προσφέρει γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ. Καί δέν ἐγκαθίσταται κανεῖς ἀπό μόνος του στό ἀρχιερατικό ἀξίωμα, ἀλλ' ἐγκαθίσταται ἅμα κληθεῖ ἀπό τόν Θεό, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἀαρῶν. Κατὰ τόν ἴδιο τρόπο καί ὁ Χριστός δέν ἀποφάσισε αὐθαίρετα ὁ ἴδιος νά γίνει ἀρχιερέας, ἀλλά τόν ἔκανε ὁ Θεός-Πατέρας (κατὰ τὴν ἄχρονη γέννησή του), ὅταν τόν προσφώνησε καί τοῦ εἶπε: «Εσύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγὼ σέ γέννησα σήμερα»· ὅπως λέγει (ἡ Γραφή) καί σ' ἄλλο σημεῖο: «Εσύ εἶσαι αἰώνιος ἱερέας κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

(Ἀπό τὴ νέα ἔκδοσή: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοσή τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Εὐχαριστίας, φθάνει εἰς τοὺς αἰῶνας καί φανερώνει τὴν ἐρχομένη Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Κύριος τιμήθηκε καί δοξάσθηκε ἀπό τόν Θεό καί Πατέρα Του ὡς ὁ αἰώνιος Ἱερεὺς. Ὅμως καί κάθε πιστός πού ἔχει βαπτισθεῖ στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος καί ἔχει ἐνδυθεῖ τόν Χριστό (Γαλ. 3,27) ὡς φῶς καί ὡς χάρη, μετέχει στήν γενική Ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ, στό προφητικό, ἀρχιερατικό καί βασιλικό Του ἀξίωμα, ὅπως διαβάζουμε στήν Ἀποκάλυψη: «ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καί πατρί αὐτοῦ» (Ἀποκ. 1,6).

Ἐκτός, λοιπόν, τῆς εἰδικῆς Ἱερωσύνης πού φέρουν ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ Πρεσβύτερος καί ὁ Διάκονος, καί χωρὶς τὴν ὁποία δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει Ἐκκλησία καί Χριστιανισμός, ὑπάρχει καί ἡ γενική Ἱερωσύνη, στήν ὁποία μετέχουν οἱ λαϊκοί, δηλαδή ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Βασικά συνίσταται στήν θυσιαστικὴ καί εὐχαριστιακὴ προσφορά στόν Θεό τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ μας καί δι' ἡμῶν ὅλης τῆς δημιουργίας· καί ἔπειτα στήν ἐνεργοποίηση τοῦ χαρίσματος τῆς προσευχῆς ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου,